

نمایش «او کیست؟» نوشته و کارگردانی ارس راد از هفتم تا بیست و دوم اسفند ماه ۱۴۰۱ ساعت ۲۰ و ۲۰ دقیقه با بهای بلیت ۸۰ هزار تومان در سالن سیمرغ (بیدل دهلوی) اجرا می‌شود. راد درباره این اثر گفت: نمایش او کیست؟ در سبک سوررئال درباره انسجام خانواده و تأثیر روابط سالم در رشد شخصی اعضای خانواده تهیه شده است. وی افزود: داستان این نمایش در تخیلات پدر خانواده شکل

نمایش «او کیست؟» روی صحنه سیمرغ

گفت وگو با نویسنده و کارگردان نمایش «فیش آباد»

صحنه؛ تقدیم به کودکان کار

تئاتر به واسطه ویژگی‌های منحصر به فردش ارتباط رودر رو با مخاطب، این امکان را دارد تا با جسارت بیشتر و زبانی گویاتر نسبت به دیگر رسانه‌ها اعم از سینما، موسیقی، کتاب، رادیو و تلویزیون، درد ها و معضلات اجتماعی را در قالب نمایش بیان کند و تأثیرگذاری بیشتری در پرداختن به مسائل و معضلات اجتماعی دارد. همین مسأله نیز هنرمندان تئاتری را بر آن می‌دارد تا با بهره‌گیری از زبان خاص این رسانه، در قلمت پل ارتباطی بین مردم و مسئولان عمل کند. «فیش آباد» این روزها با کشکولی با مهم‌ترین و اساسی‌ترین دغدغه‌های این روزهای جامعه از جمله حقوق‌های نجومی، فاصله طبقاتی، فقر اقتصادی و اجتماعی، وضعیت مستمری بگیران، اوضاع و احوال جانبازان و یادگاران جبهه و ... بر صحنه تئاتر پردیس شهرزاد آمده است.

سیروس همتی، نویسنده نمایش

طنازی باید تفکر برانگیز باشد

سیروس همتی، نمایشنامه فیش آباد را سال ۹۶، در مجموعه «سه‌سه» منتشر کرد و همان سال علاوه بر نمایشنامه خوانی اثر، در تماشخانه سرو نیز روی صحنه برد. همزمان با اجرای دوم فیش آباد نظر سیروس همتی را درباره این نمایشنامه جویا شدیم.

فیش آباد را اولین بار سال ۹۶ روی صحنه بردید. چه شد که تصمیم گرفتید بار دیگر این نمایشنامه را در معرض دید عموم قرار دهید؟

فیش آباد اولین نمایشنامه‌ای بود که در سالن سرو قدیم روی صحنه رفت و در آن دوره با استقبال خوبی هم روبه‌رو شد. در آن سال تماشاگران زیادی بعد از اجرا می‌ایستادند و با من درباره اثر گپ‌وگفت داشتند. یکی از این تماشاگران اشکان درویشی بود. آن سال ما من شناختی از ایشان نداشتم و وقتی از من خواست آن را برای اجرا به او بدهم گرچه به‌صورت ضمنی پذیرفتم اما دلم راضی نبود. تا این‌که دو سال پیش به‌صورت اتفاقی با ایشان همکار شدیم و از من خواست فیلمنامه «کن-پامنار» را برایش بنویسم. پذیرفتم، با این‌که اولین تجربه سینمایی ایشان بود اما چندباری که در لوکیشن حاضر شدم فهمیدم واقعا فرد دغدغه‌مند خوشفکری است. به همین دلیل وقتی برای بار دوم از من خواست نمایشنامه را برای اجرا به او سپارم قبول کردم و در نهایت آن چیزی شد که الان در سالن شماره ۲ شهرزاد اجرا می‌رویم.

در نمایش فیش آباد با یک بمباران اطلاعات روبه‌رو بودیم. معضلات و مشکلات اجتماعی زیادی اعم از فقر اجتماعی، وضعیت مستمری بگیران، حقوق‌های نجومی، فاصله‌های طبقاتی، اوضاع و احوال جانبازان و یادگاران جبهه و جنگ و ... مطرح شد و در نهایت داستان با منش عیاری ادامه یافت. این موضوعات را به مردم منعکس کردید یا مسئولان؟

من سال هاست که کار تئاتر می‌کنم و فکر می‌کنم این دست نمایشنامه‌ها که حرف‌های درگولمانده مردم را روایت می‌کند، بتواند آرامش نسبی به مردم بدهد. این احساسات را من بعد از اجراها از تماشاگران دریافت کرده‌ام. به زعم من میزان اشتیاق و استقبال از این دست نمایش‌ها بیشتر از نمایش‌های کلاسیک با نمایشنامه‌های ملی و فراملی است. فقط و فقط به این خاطر که دغدغه مخاطب الان روی صحنه دیده و شنیده می‌شود. در حقیقت این‌گونه نمایش‌ها، پل ارتباطی بین مردم و مسئولان است. به همین دلیل هم ما در تبلیغات‌مان، این نمایشنامه را تقدیم کسانی کردیم که از خوردن بیت‌المال سیر نمی‌شوند و می‌دانیم که می‌بینند. این سؤال من و مردم است که چرا من ۳۰ سال با عشق به مردم در یکی از نهادهای دولتی کار کرده‌ام و حالا اگر حقوق من، حقوق همسر و تمام قراردادهای فیلم و تئاتری که در این سال‌ها داشته‌ام را با هم جمع کنیم یک درصد حقوق نجومی بگیران نمی‌شود. اگر این شخصی که حقوق نجومی می‌گیرد فوق تخصص باشد، دکتر معتبری باشد، کار تخصصی و حرفه‌ای می‌کند، دل‌مان نمی‌سوزد. وقتی دل‌مان می‌سوزد که

می‌گیرد و پسری به همراه دوستش وارد خانه می‌شود و ادعا می‌کند که نوه آن خانواده است ولی هیچ‌کس او را نمی‌شناسد. کارگردان نمایش «او کیست؟» درباره روند تألیف نمایشنامه گفت: بعد از تماشای چند ویدئو از تئاترهای آمریکایی، ایده نوشتن این نمایشنامه به ذهنم رسید. وی اضافه کرد: حسین مقصودی، حسین بابایی چم‌علیشاهی، فرنوش قره‌کولچیان، حجت خراسانی،

علیرضا ابراهیمی، ارس راد، فرناز فرامرزى و بریا پورفرامرزى بازیگران این نمایش هستند. خاطرنشان می‌شود بریا پورفرامرزى منشی صحنه، تیارا صیادی طراح گریم، حجت خراسانی طراح نور، حسین بابایی چم‌علیشاهی و آنا باقری مجد طراح صحنه، علیرضا جعفری و محمدسعید جابری عکاس و فیلمبردار، پلاریس علیزاده طراح لباس و مهرگان زاهدی روابط عمومی این نمایش هستند.

اشکان درویشی، کارگردان:

درصدی از گیشه را به کودکان کار اختصاص داده‌ایم

من مهم است که چه حرفی کجا زده شود. احساس‌م این است متن تئاتر اگر بدانیتم کجا بیان شود، در چه سالی در این شرایط اجرا شود و چه تولید محتوایی برای تبلیغات آن داشته باشید قطعاً تأثیر خود را می‌گذارد.

متن نسبت به ۱۰ سال قبل چقدر فرق کرده است؟

فکر می‌کنم سه صحنه جدید دارد. همچنین دیالوگ‌ها به روز شده است. بین ۴۰ تا ۵۰ درصد حدوداً تغییر کرده‌است. ما مدیم اتفاقات اخیر که به‌شدت مردم را تحت تأثیر قرار داده و مردم را ناراحت کرده و مردم هم با شنیدن این دیالوگ‌ها احساس خوبی پیدا می‌کنند اضافه کردیم. بعضی دیالوگ‌ها وام‌گرفته از اتفاقات اخیر است که در دوره اول اجرا این اتفاقات را نداشتم. ملاحق خرید سیسمونی در کشور خودمانی. این اتفاق در اجرای اول نبود.

با توجه به این‌که سیروس همتی این نمایش را روی صحنه بردند چه تغییراتی در اجرای این کار نسبت به گذشته داشتید؟

من سیروس همتی را یک معلم شریف و یک تئاتری حرفه‌ای می‌دانم و احساس‌م این است که سیروس به فیش آباد از منظر تئاتری نگاه کرده بود و من نگاه تصویر داشتم. دوست داشتم به رئالیته نزدیک شود و اثری رئال ببینم تا تئاتری و قاب‌های تصویری در کار داشته باشم که برای این کار با

چاشنی‌هایی مثل موسیقی و نور و ... کمی تلطیف هم شده بود. **یکی از اتفاقات جالبی که در نمایش شما دیدیم حضور کودکان کار و تقدیم نمایش به آنها بود. در این خصوص توضیح دهید.**

یکی از کارهای بزرگ ما، تقدیم اجرا به کودکان کار است. من هر شب که به سالن می‌آیم از چهارراه یکی از کودکان کار را به سالن می‌آورم و با هماهنگی مجری طرح درصدی از فروش را در قالب کارت هدیه، تقدیم به آن کودک می‌کنم که احساس می‌گوید با شرف کار می‌کند و پول درمی‌آورد و حرکتش به فیش حقوقی بگیرهایی چرید.

اشکان درویشی پس از فیلم سینمایی کن - پامنار و حضور آن در چهار جشنواره کره جنوبی، هند، پامبوچان و ژوهانسبورگ حال پیش از اکران عمومی این فیلم تصمیم گرفت در یک همکاری دوباره با سیروس همتی، فیش آباد را روی صحنه ببرد. از او درباره اجرای این نمایش پرسیدیم.

کمی درباره نمایش فیش آباد صحبت کنید. شما در کن - پامنار با آقای همتی شروع کردید و حالا در دومین همکاری‌تان دست روی نمایشنامه‌ای قدیمی از او گذاشتید. چه عاملی شما را برای اجرای این متن جذب کرد؟

پس از نگارش متن فیلمنامه کن - پامنار توسط سیروس همتی، در طول مسیر فیلمنامه‌نویسی احساس کردم چقدر خط فکری ما نزدیک است. خیلی تعامل خوبی با هم داشتیم. من نمایش فیش آباد را ۱۰ سال پیش دیده و اجازه اجرایش را از آقای همتی گرفته بودم. فاصله این فیلم و فیلم جدید «ایچنت» را فرصت خوبی دیدم تا این تئاتر را روی صحنه ببرم.

چرا برای این فاصله‌گذاری، تئاتر را انتخاب کردید؟

من معمولاً یکی در میان کار تئاتر و سینما می‌کنم. قبل از کن - پامنار هم «بان تان» را در مهر ۹۸ در پردیس پسند روی صحنه برده بودم. آن‌هم به این دلیل است که تئاتر به من برای کار جدید انگیزه می‌دهد. به همین دلیل هم چون درصدد ساخت ایچنت بودم احساس کردم یک انرژی زیاد می‌خواهم و فیش آباد را با توجه به دغدغه‌های مردمی آن انتخاب کردم.

سیروس همتی آثار مردمی و دغدغه‌مند زیادی دارد، چرا از این آنها فیش آباد نظر شما را جلب کرد؟ فیش آباد حرف دل مردم را می‌زند. بحث هایش درباره تورم، فاصله طبقاتی و کنایه‌های اقتصادی‌اش جذب بود. من اعتقاد دارم اگر حرفی را درست و بجا برنیم تأثیر خود را می‌گذارد. من یک مجری تلویزیونم و هر روز برای پلتوهایی که در برنامه زنده می‌خواهم بنویسم ساعت‌ها فکر می‌کنم که مثلاً در کدام برنامه، کدام متن ۱۰ ثانیه‌ای را بگویم که مسئولی که آن را می‌شنود تحت تأثیر قرار گیرد. این برای

یک بچه فقط به خاطر رابطه، به خاطر آقا زاده بودن و پارتی داشتن به جایگاهی می‌رسد که حقش نیست. همین‌ها باعث ناراحتی و اعتراض مردم شده است. اینها مردم را ذیت می‌کند. **با تیزهوشی خاصی بین فیش‌های حقوقی این دوره با فیش‌های حقوقی در دوران جنگ قرابت ایجاد کردید. چرا تلاش دارید با نمایش تمایز بین تفکر دریافت حقوق در این دو دوره کارتان را پیش ببرید؟**

ببینید، در این نمایشنامه من می‌خواهم اعلام کنم که بعضی از مدیران ما مردان آن دوران نیستند و بی‌شک اگر آن دوره را دیده بودند دست به این اقدامات نمی‌زدند و به‌راحتی اصل نظام را که ما حاصل خون شهیدان است زبر سؤال نمی‌بردند. متأسفانه برخی مسئولان وقتی در مورد دوران جنگ صحبت می‌شود به سرعت جبهه می‌گیرند و با طرح این مسأله که آنها دنبال اهداف خودشان بودند، خود را تبرئه می‌کنند و این برای من که عزیزان زیادی را در جنگ از دست دادم غیرقابل تحمل است. به همین دلیل من وقتی می‌خواهم درباره مشکلات و کاستی‌های جامعه صحبت کنم همیشه قدری به عقب برمی‌گردم و نمونه‌هایی می‌آورم از کسانی که با جان و دل با جامعه بودند و جنگ و بزرگمردان جبهه در این خصوص، بهترین‌ها هستند. من برای این نمایشنامه، به دنبال فیش‌های حقوقی رزمندگان رفتم و تصویری از فیش حقوقی شهیدی را در فضای مجازی پیدا کردم که در داستان هم بدان اشاره شد. من فکر می‌کنم دنبال چیزی بودم که باعث خجالت مسئولان شود. خجالت بکشند از این‌که در دوره‌ای چه اتفاقاتی افتاد و حالا چه اتفاقاتی می‌افتد.

معضلات اجتماعی را با نگاه طنز بیان کردید و شاید پیش از آن‌که کانون توجه

مردم درونمایه اثر باشد بر طنز آن متمركزند. فکر نمی‌کنید تاکید بیش از اندازه بر طنز، به همراه کردن ذهن مخاطب از این اهداف بینجامد؟

اصلاً این‌طور نیست، چون من معتقدم طنازی باید تفکربرانگیز باشد.

من اصلاً حاضر نیستم به هر قیمتی تماشاگر را بخندانم. در مرام و مسلک من نیست. من خنده‌ای را از تماشاگر می‌خواهم که گروتسک باشد. اینها گریه‌های درونی آدم‌هاست. از طرفی باور دارم این نمایش اگر از فضای طنز دور بود شاید نه جاب و نه اجرا می‌شد.

«پوست مار» آماده نمایش شد

تله تئاتر «پوست مار» به کارگردانی محمد قنبری آماده نمایش شد. این تله تئاتر که شهرپور ضبط شده، پس از گذراندن مراحل فنی آماده نمایش است. المیراد هقانی، ایوب آقاخانی، جوانه دلشاد، هدی ناصح و رویا فلاحی در «پوست مار» به ایفای نقش می‌پردازند.

این تله تئاتر درباره افسر ارتش شاهنشاهی به نام آرش رحمانی است که در کشاکش حوادث پیش از انقلاب ۵۷ درگیر نجات خانواده خود از این اتفاقات شده است. این تله تئاتر به نویسندگی ایوب آقاخانی، پنجینم تله تئاتری است که محمد قنبری بعد از «سهم زن»، «یک آشنایی ساده»، «میس جولی» و «شام یکشنبه» کارگردانی می‌کند. از این کارگردان سهم زن و یک آشنایی ساده در سامانه تیوال در حال نمایش است و رایزنی‌ها برای پخش سه اثر دیگر در بستر پلتفرم در حال انجام است. محمد قنبری با ساخت تله تئاتر سعی در با گرفتن این هنر در بخش خصوصی و ثبت اجراهای نمایشی دارد. کسب و کارهای هنری در چند ماه اخیر از جمله گروه‌هایی بودند که با ریزش مخاطب مواجه شدند. امید می‌رود که با نمایش‌های جدید تئاتر جان تازه‌ای بگیرد.

یادبودی برای علی ابوالحسنی

سالروز درگذشت علی ابو الحسنی، بازیگر تئاتر و تلویزیون ایران است. ابوالحسنی در ۳۱ تیرا ۱۳۵۱ در کرمانشاه متولد شد. او فعالیت خود را از سال ۱۳۶۹ از انجمن نمایش کرمانشاه با تئاتر و کنار عارف لرسرانی شروع کرد. در سال ۱۳۷۴ در رشته بازیگری از دانشگاه هنر و معماری پذیرفته شد. ابوالحسنی بازیگری در تلویزیون را با سریال جنگ ۷۷ آغاز کرد و به مرور با آثاری چون تلاقی، ملک پدری، آقای زرنگ، رستوران خانوادگی و ... بین مردم شناخته شد. وی اسفند ۱۳۹۸ به دلیل عارضه قلبی در بیمارستان قلب امیرآباد تهران در فانی را وداع گفت.

